808/08

Den 1. december 2008 blev i sag nr. 73.704:

xxxx xx xxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over, at selskabet indregner udgifterne til indgravering i bestik i forsikringens dækningsmaksimum for guld og sølv.

Selskabet henviser til, at indgravering af sølvtøjet er nødvendig, for at sølvtøjet fremstår som det mistede.

Det fremgår af sagen, at klageren den 23/7 2007 telefonisk anmeldte et indbrudstyveri. Klageren fremsendte ved skrivelse af 5/12 2007 en opgørelse over mistede smykker, guld og sølv. Af denne opgørelse fremgår bl.a.:

"21) Div.	12 stk. frokostgafler "Antik" Georg Jensen	ca. kr. 13.200,-
22) Div.	12 stk. frokostknive "Antik" Georg Jensen	ca. kr. 13.200,-
23) Div.	12 stk. fiskeknive "Antik" Georg Jensen	ca. kr. 15.600,-
24) Div.	Gravering af 36 stk. bestik (ovenstående)	ca. kr. 54.000,-"

Selskabets taksator K.A. anførte i skrivelse af 19/12 2007 til klageren:

> "Guldsmed Olsens vurdering af forsikringstagers andel udgør ca. 347.000,- Vurderingen for Bismark armbånd, murstens collier, lille guldur med murstenslænke samt Solitaire ring er sat for højt. Specielt sølvtøj, Bismark og murstens armbånd ville kunne genleveres til en langt lavere pris. Den samlede udgift til smykkerne og sølvtøjet fratrukket rabat skønnes at udgøre ca. 280.000.
>
> Dækning for smykker og sølvtøj er jf. betingelserne punkt 4 begrænset til 15 % af forsikringssummen kr. 1.307.000,- max 196.050.

Forsikringstager har gjort krav på, at udgift til indgravering af våbenskjold i sølvtøj skal holdes ude af den begrænsede dækning for smykker. Det har jeg afvist, idet der er tale om en udsmykning af sølvtøjet i lighed med ciselering af smykker."

Klageren anførte i mail af 27/12 2007 til selskabet:

"I Tryg Vestas afgørelse vedrørende erstatning i brev af 19. december 2007 er anført som begrundelse for ikke at dække graveringen, at dette er at betragte som udsmykning i lighed med ciselering af smykker og dette falder ind under loftet på 15 % af forsikringssummen for guld, sølv, smykker m.m. og evt. kostbar forarbejdning.

I mailen af d.d. er anført, at erstatningen er opgjort efter betingelserne punkt 9.3.3..og graveringen er en del af sølvtøjet.

Jeg fastholder, at graveringen af sølvtøjet - Georg Jensen "Antik"- med Syberg Våbenet er et efterfølgende stykke arbejde der er foretaget i sølvtøjet, og der ikke er tale om en forarbejdning der henhører under loftet på 15 % af forsikringssummen for guld, sølv, smykker m.m. og evt. kostbar forarbejdning.

Det skal anføres, at Guldsmed Keld Olsen A/S i vurderingen af 5. december 2007 har anført graveringen som en særskilt post.

Udgifterne til gravering, vurderet til kr. 54.000,-, er at betragte som henhørende under den almindelige indbodækning og bedes erstattet."

Klageren har ved skrivelse af 1/4 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at udgiften til indgravering ikke skal henføres til forsikringssummen for guld og sølv. Han har til støtte herfor anført:

"Ved forarbejdning af guld, sølv, smykker m.m. er der tale om en del af produktionen / designet der f.eks. er det, der gør prisforskellen på et dyrt designersmykke som f.eks. et Ole Lynggaard smykke set i forhold til andre smykker.

Graveringen af sølvtøjet Georg Jensen "Antik" med Syberg Våbenet er et efterfølgende stykke arbejde, der er blevet foretaget i sølvtøjet, og der er således ikke tale om en forarbejdning af Georg Jensen sølvtøjet.

Guldsmed Keld Olsen A/S har i sin vurdering af 5. december 2007 opgjort udgifterne til gravering til kr. 54.000,-. Dette beløb skal ses i forhold til gravering af Syberg Våbenet i 36 stykker sølvtøj.

Tina Andersen fra Tryg Vesta har i telefonsamtale af 3. januar 2008 oplyst, at Tryg Vesta finder omhandlede gravering for en kostbar forarbejdning, hvorfor graveringen falder ind under loftet på 15 % af forsikringssummen. Endvidere meddelte Tina Andersen, at havde graveringen kostet et mindre beløb f.eks. kr. 5.000,- ansås det ikke for en kostbar forarbejdning og var således ikke omfattet af loftet på 15 % af forsikringssummen men henhørte under den almindelige indbodækning.

Tryg Vestas Kvalitetsafdeling har i afgørelse af 4. februar 2008 (bilag 5) fastholdt den trufne afgørelse om, at graveringen anses for en forarbejdning og derfor er omfattet af loftet på

15% af forsikringssummen, og subsidiært er der som et nyt argument anført, at arbejdsydelser gives der ikke dækning for i den almindelige private indbodækning.

Tryg Vestas Kvalitetsafdeling har ikke henvist til praksis / tidligere afgørelser for afslaget på at udbetale erstatning for graveringen.

Jeg finder forsat, at graveringen ikke er at anse for en forarbejdning, der falder ind under loftet på 15 % af forsikringssummen samt, at det ikke af Forsikringsbetingelser nr. 5071 for Familieforsikringen fremgår i hvilken situation, som anført af Tina Andersen den 3. januar 2008 en udgift / forhold vurderes som henhørende under den normale indbodækning og hvornår det kvalificeres og begrænses af loftet på 15 % af forsikringssummen. Hertil kommer, at jeg ikke kan tiltræde Tryg Vestas Kvalitetsafdelings subsidiære nye argument om, at der blot er tale om en arbejdsydelse som den almindelige private indbodækning ikke yder erstatning for.

Måtte man således skulle følge Tryg Vestas Kvalitetsafdelings subsidiære nye argument, ja så vil skadelidte aldrig kunne få dækket de omkostninger, der kan henføres til særlige arbejdsydelser i almindelige indbo genstande af den almindelige private indbodækning."

Selskabet har ved skrivelse af 22/4 2008 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Ifølge de gældende forsikringsbetingelser side 6 punkt 4.1 fremgår det, at guld, sølv, platin, smykker, perler, ædelstene, mønt- og frimærkesamlinger samt genstande, hvis værdi væsentligst afhænger af materialet, eventuelt kombineret med en kostbar forarbejdning.

Erstatningen for sølvtøjet er fastsat med udgangspunkt i det beløb, det koster at genanskaffe sølvtøjet inkl. graveringen.

Værdien af en genstand bestemmes som prisen for en tilsvarende ny ting, hvorved forstås en ting, der er af samme art, beskaffenhed og kvalitet som den stjålne, og som nærmest vil kunne sidestilles med den.

Vi har erstattet det stjålne sølvtøj med genanskaffelsesprisen for det stjålne sølvtøj - 'i sin helhed' umiddelbart før skadens indtræden. Graveringen af det nye sølvtøj er nødvendig for, at sølvtøjet - i sin helhed - er helt identisk med det stjålne, og derfor falder graveringen også ind under max. dækningen på 15 % af forsikringssummen.

Selv om der er tale om sølvtøj, der skal graveres med et våbenskjold, skal genanskaffelsesprisen stadig lægges til grund. Selve graveringen af sølvtøjet skal ikke udskilles selvstændigt til dækning under den 'normale indbodækning', fx 'almindeligt privat indbo'. Erstatningen skal således ikke deles op i flere poster.

Såfremt graveringen af det enkelte stykke sølvtøj ikke skal dækkes som en integreret del af det pågældende stykke sølvtøj under 'Guld og sølv m.m.', (maks. dækning på 15 %), skal det anføres: at det forsikringen dækker er genstande, fx almindeligt privat indbo. Ved almindeligt privat indbo forstås indbo og andre private ejendele, herunder alt hvad der hører til en privat boligs normale udstyr. Der er ingen tvivl om, at den arbejdsydelse, som graveringen udgør, ikke kan anses for at være almindeligt privat indbo, allerede fordi, der ikke er tale om en genstand, der er dækket. Herefter er der tale om en arbejdsydelse, som familieforsikringen ikke dækker.

Vi anser at forarbejdningens/indgraveringens værdi på ca. 54.000,00 kr. er en del af genanskaffelsesprisen for sølvtøjet, og vi må derfor fastholde, at denne skal indgå i max erstatningen for guld og sølv.

Årsagen til dette skyldes, at våbenskjoldet kun kan genskabes i forbindelse med genanskaffelse af sølvtøjet og derfor indgår det som en del af erstatningen for prisen for dette.

Klagen til Ankenævnet giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 5/5 2008 til nævnet:

"Tryg Vesta anfører, at erstatningen af sølvtøjet skal fastsættes med udgangspunkt i, hvad det koster at genanskaffe sølvtøjet inkl. graveringen. Jeg er ganske enig i, at det er genanskaffelsesværdien, der skal erstattes, men det afgørende i den forbindelse er, om graveringen falder ind under loftet på 15 % af forsikringssummen for guld, sølv, smykker m.m. og evt. kostbar forarbejdning, som anført af Tryg Vesta, eller om graveringen, der ikke er en forarbejdning, ikke henhører under 15 % loftet og derfor skal erstattes fuldt ud.

Tryg Vesta v/ Tina Andersen har i telefon af 3. januar 2008 meddelt, at havde graveringen ikke været kostbar, så havde jeg fået erstatning herfor, men da graveringen, jf. Guldsmed Kjeld Olsen A/S vurdering af 5. december 2007, er kostbar, så henhører udgifterne til graveringen under 15 % loftet af forsikringssummen for guld, sølv, smykker m.m. og evt. kostbar forarbejdning.

I relation til Tina Andersens udtalelse skal det præciseres, at det ikke af Tryg Vestas forsikringsbetingelser, jf. Forsikringsbetingelser nr. 5071 for Familieforsikring fremgår, hvornår et forhold henhører og dækkes uden begrænsninger af den almindelige indbodækning, og hvornår det betragtes som kostbart og henhører under 15 % loftet af forsikringssummen for guld, sølv, smykker m.m. og evt. kostbar forarbejdning.

Endeligt har Tryg Vesta stadig endnu ikke kunne henvise til tidligere afgørelser/praksis for Deres anbringende.

Det fastholdes således, at graveringen, der ikke er en forarbejdning, men et efterfølgende stykke arbejde, der er blevet foretaget i sølvtøjet, ikke henhører under 15 % loftet og derfor skal erstattes fuldt ud."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Guld, sølv m.m.**
Guld, sølv, platin, smykker, perler, ædelstene, mønt- og frimærkesamlinger samt genstande, hvis værdi væsentligst afhænger af materialet, eventuelt kombineret med en kostbar forarbejdning."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at indgraveringen i det konkrete tilfælde må anses som værende forarbejdning, der er nødvendig for, at sølvtøjet kan genleveres i samme stand som det mistede.

Nævnet finder, at udgiften til indgraveringen må anses for en del af erstatningen, hvorfor det ikke kan kritiseres, at selskabet har henført denne udgift til den begrænsede dækning for guld og sølv.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand